

ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕ ಶಿಕ್ಷಕ ಸಮಾಚಾರ

ಮಾರ್ಚ್ 2020 ಮಾನ್ಯ ಪತ್ರಿಕೆ

ಸಂಪುಟ/Volume : 42
ಸಂಚಿಕೆ/Issue : 6
ಪುಟ/Pages : 12
ಬೆಲೆ/Price : ₹ 10/-

Akhila Karnataka Shikshaka Samachar | March 2020 | Monthly

ಸವರಿಗೂ
ಯುಗಾದ ಮತ್ತು ರಾಮನವಮೀ
ಶುಭಾಶಯಗಳು

A Journal of Karnataka State Secondary Teachers' Association

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ನಮ್ಮ ಶ್ರೀತಿಯ ಟಂಡುಗರ್ಲಿಗೂ ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬ ಮತ್ತು ಶ್ರೀರಾಮನವೆಂಬು ಶಿಖಾಶಯಗಳು

ಹೊನೆ ವರುಷಕ್ಕೆ ಹೊನೆದೊಂದು ಸಂಕಲ್ಪ

ಯುಗಾದಿಯಾದಿ ಕೆಂದರೂ ಯುಗಾದಿ ಮರಿ ಬರುತ್ತದೆ ಹೊನೆ ವರುಷಕ್ಕೆ ಹೊನೆ ಹರುಷವೇ ಹೊನೆತು ಹೊನೆತು ತರುತ್ತದೆ.

ಹೊನೆ ವರುಷ, ಹೊನೆ ಹರುಷ, ಹೊನೆ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಬಾರದೇಂದೇ?

ಸಂಕಲ್ಪ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದ. ಸಂಕಲ್ಪವೆಂದರೆ ಹೃದಯ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ರೂಪಗೊಂಡ ಉದ್ದೇಶ, ದೃಢ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿ. ಸಂಕಲ್ಪ ಎಂದರೆ ಒಂದು ನಿದಿಷ್ಟ ಗುರಿಯ ಮೇಲೆ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ತಾಳಿಕೆವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರಿಕರಿಸುವೆನೆಂಬ ಏಕಜಂದು ನಿಧಾರ. ಸಂಕಲ್ಪ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ದೇಹ ಹಾಗೂ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೇಂದ್ರಿಕರಿಸಿ ನಮಸ್ತಿಯಗೊಳಿಸುವ ನಾಧನವಾಗಿದೆ.

ಕಾರ್ಯಲೀಂದರ್ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವ ಜನವರಿ 1 ರಂದು ನಮ್ಮ ಯುವ ಐಳಗೆ New year resolution ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ವಿಕಲ್ಪಗಳೂ ಆಗುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಈ ವರ್ಷ ನಾನು 10 ಕೆ.ಜಿ ತೂಕವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವರ್ಷ ನಾನು ದೊಡ್ಡ ಕೆಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇರುತ್ತೇನೆ. ಈ ವರ್ಷ ನಾನು ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತೇನೆ. ಈ ವರ್ಷ ನಾನು ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ತೆರಳುತ್ತೇನೆ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಈ ಮೇಲನೆ New year resolution ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇವು ಕೆಂಪಲ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಸಂಕಲ್ಪಗಳಿಂದು.

ನಾನು ಈ ಹಂಡಿ ಸಂಕಲ್ಪ ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಾಗಿಯೇ ವಿವರಿಸಿರುವುದು. ಸಂಕಲ್ಪ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಂದರೆ ಈ ವರ್ಷ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ರಾಗಿಯೇ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ನಾವು ಮಾಡುವ ಸಂಕಲ್ಪಗಳಿಂದ ವೈಯಕ್ತಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಲಾಭಗಳಾಗುವಂತಿರೇತೆ.

ಇನ್ನೂ ಶಿಕ್ಷಕರಾದ ನಾವು ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಕೆಲವೊಂದು ಉತ್ತಮ ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಹೊನೆ ವರುಷ ಯುಗಾದಿಯಂದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಕರಾದ ನಾವು ನೀ ಸಹ ಕೆಲವು ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಉದಾ:

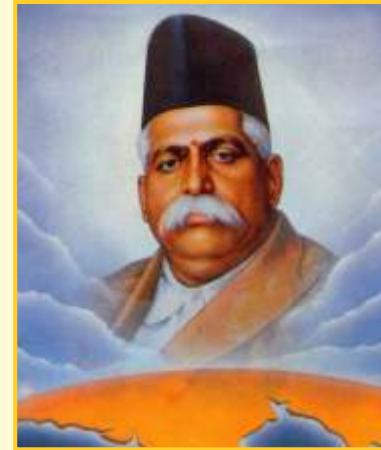
1. ಈ ವರ್ಷದಿಂದ ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನಾನು ಇನ್ನೂ ಅಷ್ಟಮೆಚ್ಚಿನ ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಲು ಪ್ರಯೋಜನಿಸುತ್ತೇನೆ.
2. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹೆಚ್ಚಿಯನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.
3. ಇಷ್ಟವಂತಿಗೆ ಪಡೆದಿರುವ ಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆ.
4. ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸರಾಂಸರಿಗೆ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತೇನೆ.
5. ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಅತಿ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಲು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.
6. ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಮುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತೇನೆ. ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ, ಭಾಗವತ್ತಿಂತೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ಯಯೋಧರ ಜಂವನ ಜರಿತ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಯ್ಯಿ ಲೀಲಕರ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತೇನೆ ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹಂಚಬೇಕೆಂದೆ.
7. ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮ ನಾಯಕರನಾಗಿ ರೂಪಿಸುತ್ತೇನೆ.
8. ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕೆ ಜ್ಯೋತಿ ಬಾರದಂತೆ ಪ್ರತಿದಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇಂತಹ ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮ ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು.

ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ವಿಕಲ್ಪಗಳಾಗುವುದು ಉಂಟು. ಅದ್ದರಿಂದ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡುವಾಗೇಂದೆ ನಾವು ಎಷ್ಟೇ ಮೆಚ್ಚಿ ಅಪುಗಳ ಪಾಲನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಅಪುಗಳ ಪಾಲನಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬರಬಹುದಾದ ಹೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಗಮನದಲ್ಲಿಬ್ಬಿಕೊಂಡು ದೃಢತೆಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು.

ಯಾವುದೇ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡುವ ಮುನ್ನ ಒಂದು ಕ್ಷಣಿ ನಮ್ಮ ದೇಹ ಭಾವವನ್ನು ಶಾಂತ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಖಾವಾವೆಂಬಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಅತ್ಯಿತ್ತ ಹರಿದಾಢುವ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಂದೆಡೆ ನಿಲ್ಪಿಸಿ ಹೊರತು ಪ್ರಶಾಂತತೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಪ್ರಶಾಂತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಅಂತರ್ಯಾದ ಮುಂದಿಡಬೇಕು. ಆಗ ಪ್ರೇಜ್ಞಾಪರ್ವತೇಶಿ ಜಾಗ್ರತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಕಲ್ಪವು ನಮ್ಮ ಅಂತರ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ದೇಹದ ಕೊಂ-ಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಸಂಕಲ್ಪದ ದ್ವಿನಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಉತ್ತಮಪಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಸಂಕಲ್ಪ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಿ ಅನಾಧ್ಯಾದುದನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಕಲ್ಪ ದೃಢವಾದಂತೆ ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮೇಲುಕು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಗ ತನೆ ಸಿಮೆಂಟು ಅಥವಾ ಗಾರೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಿತಪಾದ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ನಿಲೆಯಿಂತು ಅದರ ಕದವನ್ನು ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡುವಂತೆ ಮನಸ್ಸನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತ ಮೊಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. “ಮನ ಏಷ ಮನಸ್ಸಾಂತಾಂ ಪ್ರಥಮಂಕಾರ್ಯ ಸಿದ್ಧಯೋಃ” ಎನ್ನು ಮನಭಾಷಿತ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮನಸ್ಸಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡಾದುದು ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಾಂಬಿಕೆ. ಒಮ್ಮೆ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡಿದೆ ಇವನೆಂದ್ಲು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಜಿವನವನ್ನು ಯಂತ್ರಿಸಿನತ್ತ ಕೊಂಡೊಂಪುಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ಮಹಿಮಕರು ಶ್ರೀಷ್ಟರಾಗಿದ್ದರು
ಮತ್ತು ಇಡೀ ಜಾರವನ್ನು
ಹಂಹಾದಿಸಿದ್ದರು ; ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅವರಿಗೆ
ತನ್ನ ಉಳಿ ರಾಷ್ಟ್ರಿಯ ಆದರ್ಶಗಳ ಮತ್ತು
ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅರ್ಥ ನಾರವದ ಅಲವು
ಇದ್ದಿಂಬಲು.
- ಡಾ. ಹೆಚೆಂಪಾರ್, 1889-1940

ಪರಿವಿಡಿ

● ಯುಗಾದಿ	3
● ಭಾರತೀಯ ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಸ್ತುತತೆ	4
● ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆ	6
● ಮನೆಯಿಂದಲೇ ಸಂಕ್ಷಾರದ ಮೌದಲ ಪಾಠ	7
● ಸರ್ವಜನ ವ್ಯಾದಯ ನಿವಾಸಿ ಶ್ರೀರಾಮ	8
● ಸರ್ವೋದಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿಜಿ	10
● ಸಕಾರದ ಸುತ್ತೋಲೆ	11
● ವಿವಿಧ ಸುದ್ದಿಗಳು	12

ಯುಗಾದಿ

ಯುಗಾದಿ ಕಳೆದರೂ
ಯುಗಾದಿ ಮರಳಿ ಬರುತ್ತಿದೆ
ಹೊಸ ವರುಪಕೆ ಹೊಸ ಹರುಷವ
ಹೊಸತು ಹೊಸತು ತರುತ್ತಿದೆ...

ಎಂದು ಯುಗಾದಿಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ನೇಲಿಗೊಳಿಸಿ ಶೈಫ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಮಾನ ಸಾಲುಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಕನ್ನಡ ಸಾರಸ್ಕರೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೊಸಯಿಗವನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ವರಕವಿದೆ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೇಯವರ ಈ ಸಾಲುಗಳು ಯುಗಾದಿಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಶಾಲ್ಯ ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿನಾದಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಭಾರತೀಯ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ನಾತಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಯುಗಾದಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಕಿರ್ತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಭಾರತದ ಪರ್ಯಾಯ ದ್ವಿಪದಲ್ಲಿನ ಯುಗಾದಿಯ ಆಚರಣೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ, ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ, ಪರಿಸರಾತ್ಮಕ ಹಾಗೂ ಜೋತಿಷ್ಠಾಸ್ತದ ಪ್ರಕಾರ ವಿಭಿನ್ನತೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆ ಸಾರುವ ಹಬ್ಬವಾಗಿ ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯನ್ನ ಜನಮಾನಸದಲ್ಲಿ ಬೆರೆತುಹೋಗಿದೆ.

ಯುಗಾದಿ ಪದವು ಮೂಲತಃ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯ ‘ಯುಗ’ ಮತ್ತು ‘ಆದ’ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ‘ಯುಗ’ ಎಂದರೆ ವರ್ಣ / ಕಾಲ, ‘ಆದ’ ಎಂದರೆ ಆರಂಭ ಅಂದರೆ ವರ್ಣದ ಆರಂಭವೇ ಯುಗಾದಿ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಾರತೀಯರಾದ ನಮಗೆ ಯುಗಾದಿ ಹೊಸ ವರುಷದ ಪೂರಂಭದ ದಿನವಾಗಿದೆ. ಚಾಂಡ್ಯ ಪದ್ಧತಿಯ ಹೊಸ ವರ್ಣದ ಪ್ರಾರಂಭದ ದಿನವೇ ಯುಗಾದಿ. ಈ ದಿನ ಬೆಳಗು ಮೂಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮನೆ- ಮನಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಭ್ರಮದ ವಾತಾವರಣ ಮಾಡಿ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾವಿನ ತಲ್ಲಿ, ಬೇವಿನ ಚಿಗುರಿನ ಶೋರಣಗಳಿಂದ ಬಾಗಿಲಾಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಡಿಯಾಟ್ಟಿ ದೇವರನ್ನು ಮೂಜಿಸಿ ಬೇವು-ಬೆಲ್ಲವನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತಾರೆ. ವರ್ಣವಿಡೀ ಜೀವನ ಸಮರಸವಾಗಿರಲಿ ಎಂಬುದು ಇದರ ಉದ್ದೇಶ. ಸಿಹಿಯಾಗಲಿ, ಕಿಂತ ಯಾಗಲೇ ಯಾವುದು ಅತಿಯಾದರೂ ಒಳ್ಳಿಯದಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಇದರ ಭಾವ. ಬೇವು-ಬೆಲ್ಲ ಸವಿಯುವಾಗ ನಾವೆಲ್ಲರು ಪರಿಸರೇಕಾದ ಶ್ಲೋಕ ಹೀಗಿದೆ.

ಶತಾಯು:ವಜ್ರದೇಹಾಯ ಸರ್ವ ಸಂಪತ್ತರಾಯ ಚ ।

ಸರ್ವಾರಿಷ್ಟ ವಿನಾಶಾಯ ನಿಂಬಕಂಡ ಭಕ್ತಿಣಂ ॥

ಯುಗಾದಿಯ ದಿನ ಹೊಸ ಪಂಚಾಂಗವನ್ನು ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿ ಅವರುಗಳ ಭವಿಷ್ಯ, ಯೋಗ ಯೋಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು, ಹೋಗಿ ಸವಿಯೂಟ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾರ್ನಿನ ದಿನ ಅಂದರೆ ವರ್ಣದೊಡಕ ದಿನ ಚಂದ್ರಪರ್ವತನ ಬಹಳ ಮಣ್ಣಪ್ರದವಾದುದರಿಂದ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ಚಂದ್ರಪರ್ವತನ ಮಾಡುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಪೌರಾಣಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವ ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ವೋದಲ ದಿನವೇ ‘ಯುಗಾದಿ’ ಎಂದು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ. ಯುಗಾದಿ ಪದವು ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ಅನ್ವಯ ನಾಮವೇ ಆಗಿದೆ. ಯಾರು ಯುಗಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವವನೇ ಅವನೇ ‘ಯುಗಕರ್ತ’. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾಲವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಪರಂಬುಷ್ಟನನ್ನು ಈ ದಿನದಂದು ನೆನೆದು ಮೂಜಿಸುವುದು ಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರಕಾರ ಕಲಿಯಗದ ಆರಂಭ ಆದಧ್ವ ಯುಗಾದಿಯ ದಿನದಂದು ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಡಾ॥ ಟಿ. ಎನ್. ಲೋಕೇಶ್
ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಜ್ಞ ಮತ್ತು ಚಿಂತಕರು

ವಸಂತ ಖಿಮುವಿನ ಆಗಮನದ ದಿನವೇ ಯುಗಾದಿ. ಪ್ರಕೃತಿ ಮಾತೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಹೊಸ ಬೈತನ್ ಲವಲವಿಕೆ, ಜೀವಂತಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊಸ ಚಿಗುರು, ಹೊಸ ಎಲೆಗಳಿಂದ ಮೃತಳೆಯ ಹಸಿರನ್ನು ಪಸರಿಸುವ ಪ್ರಸಕ್ತ ದಿನವೇ ಯುಗಾದಿ.

ರಂಗಾದಿ ಭಾರತ ತೀರುಗಳ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ ದೊಂದಿಗೆ ಸಂಮಿಲಿತಗೊಂಡಿದೆ. ಹೇಗೆ ಗಿಡ, ಮರ, ಸಸ್ಯಗಳು ಹೊಸ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತವೆಯೋ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯ ಜೀವನದ ಹೊಸ ಕನಸು, ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ದಿನವೇ ಯುಗಾದಿಯಾಗಿದೆ. ಜೀವನದ ಹೊಸ ಪರವರದ ದಿನವೇ ಯುಗಾದಿ. ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದಂದು ತಯಾರಿಸುವ ವಿಶೇಷ ಬೇವು-ಬೆಲ್ಲ ಜೀವನದ ಆರು ವಿಭಿನ್ನ ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟ ಆಯಾಮಗಳ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿವೆ.

1. ಬೇವಿನ ಹೂ ಹೊಗ್ಗು ಮತ್ತು ಎಲೆಗು ಕಿಂತ ಯಾಗಿದ್ದು ಬದುಕಿನಲ್ಲಿನ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ.
2. ಹುಣಸೆ ಹೂ ಲೋಯಾಗಿದ್ದು ಬದುಕಿನಲ್ಲಿನ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ.
3. ಹುಣಸಿನ ಕಾಯಿಯ ಮಡಿ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿನ ಕೋಪ ಮತ್ತು ನಿರಾಸೆಯ ಕೊಂಗಳ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿವೆ.
4. ಅಪರಿಪಕ್ಷ ಮಾವಿನ ಕಾಯಿಯ ರುಚಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿನ ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿದೆ.
5. ಉಳಿನ ರುಚಿ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿನ ಆಸ್ತಿಯ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿದೆ.
6. ಬೆಲ್ಲದ ಸಿಹಿಯಾದ ರುಚಿ ಬದುಕಿನ ಸಂತೋಷದ ಕೊಂಗಳ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಬೇವು-ಬೆಲ್ಲದ ಮಿಶ್ರಣದಂತೆ ಜೀವನವು ಸಹ ಅನೇಕ ಅನುಭವ, ಸಂವೇಗ, ಸಂಗತಿಗಳ ಮಿಶ್ರಣ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಲ್ಲೂ ಬದುಕನ್ನು ಆಚರಿಸುವ, ಬದುಕಿನ ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಏದೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ನಾವು ಹೊಂದಬೇಕು.

ಶಾಲಾ ಸನ್ನೀಹಿದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ನಾವು ಮತ್ತೊಳ್ಳಲ್ಲಿ ಯುಗಾದಿಯ ಮಹತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿ ನಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಮೂಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅಂಥಾನುಕರಣ ಮಾಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತೊರೆಯಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಮೂಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಕಾಗಿ ಮುಂದಿನ ಓಳಗೆಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುವ ಉತ್ತರದಾಯಕ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಜೀವನವನ್ನು ಆಚರಿಸೋಣ. ●

ಮೂಡನಂಜಕೆಯಲ್ಲ¹ ಇದು ಮೂಲ ನಂಜಕೆ

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅತೀ ಪ್ರಾಚೀನ ಹಾಗೂ ಈ ತನಕವೂ ಅಳಿಯದೇ ಉಳಿದಿರುವ ಏಕೈಕ ನಾಗರೀಕತೆಯಿಂದರೆ ಅದು ಭಾರತದ್ದು. ವಿಶ್ವಗುರು ಅಗುವ ಎಲ್ಲ ಸಾಮಧ್ಯದೊಂದಿಗೆ ವೈಲ್ಯಾಯಿತವಾದ ತನ್ನ ಅಗಾಧ ಜ್ಞಾನ ನಿಧಿಯನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಂಸ್ಕಾರ, ಪದ್ಧತಿ, ಅಚರಣೆ, ಅನುಸರಣೆಯೂ ಮೂಲಕ ಜೀವನ್ತವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಸನಾತನಿಗಳು ಮಾನವ ಜೀವನದ ಪಾರಂಭದಿಂದ ಅಂತರ್ಭಾಜಿನವರೆಗೂ ಬರುವ ಫಟ್ಟಗಳಿಗೂ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಜೀವನದ ವಿಧಾನಕ್ಕೊಂದು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾದ ‘ದಿಶೆ’ಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಉದಾತ್ತ, ವಿಶಾಲ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ, ವೈಚಾರಿಕ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಹೊಂದಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು (ಅನ್ನ, ಜೀವ, ಜಲ ಇತ್ಯಾದಿ) ಗಮನಿಸಿ ಗೌರವಿಸೋ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳ್ಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಭಾರತೀಯರಾದ ನಾವು ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ದ್ಯೇವತ್ವವನ್ನು ಕಾಳಿತ್ತೇವೆ. ಜ್ಞಾತಿಗಳು ಸಹಸ್ರಾರ್ಥ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಆತ್ಮ, ಪ್ರಾಣ, ಆಸೆ, ಸೃಷ್ಟಿ, ಆಕಾಶ, ತೇಜಸ್ಸು, ನೀರು, ಅನ್ನ, ಬಲ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಧ್ಯಾನ, ಜಿತ್ತ, ಸಂಕಲ್ಪ, ಮನಸ್ಸು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪರಬ್ರಹ್ಮನಾದೇ ಎಂದು ಉಪದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ

ಅದರಂತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಅಚರಣೆ ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಅದು ವಿಧಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೊಡತ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಜೀವಾಂಕುರಕ್ಕೂ ಮುಂಬಿನಿಂದ ಮರಣಾಂತರ್ಯಾದವರೆಗೂ ರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕಾರವೆಂದರೆ ಅನುಶಾಸನವಲ್ಲ. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ತಳಹದಿಯ ಹೇಳೆ ರೂಪಿತವಾದ ಉನ್ನತ ವೈಲ್ಯಾದ ಅನುಸರಣಾ ಮಾರ್ಗಗಳು.

ಸಹಸ್ರಾರ್ಥ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಯುಷಿವರೇಣ್ಯರು ಮುಖ್ಯ ಶಕ್ತಿಯಾದ ಆಹಾರ (ಅನ್ನ) ಕುರಿತಾಗಿ ಸಾಮರ್ಪಣೆಯನ್ನು ಸೇರಿದ ಭಾಂದಗ್ರಾಹಿಸಿಷ್ಟೆನಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅನ್ನಂ ಅಶಿತಂ ತ್ರೈಧಾ ವಿಧಿಯತೇ ತಸ್ಯ ಯಃ ಸ್ಥಿಷ್ಟೋ ಧಾತುಸ್ತರ್ವಿಷಂ ಭವತಿ । ಯೋ ಮಧ್ಯಮಸ್ತನ್ನಾಂಸಂ ಯೋಽರಿಷ್ಟಸ್ತನ್ನಃ ।

ಅಧ್ಯಾತ್ಮ : ಭೂತವಾದ ಅನ್ನವು (ಜರಾಗ್ರಿಯಿಂದ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾಗಿ) ಮೂರು ಬಗೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಅನ್ನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸೂಳಲತಮವಾದ ಧಾತುವೋ ಅದು ಮಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದು ಮಧ್ಯಮ ಧಾತುವೋ ಅದು ಮಾಂಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದು ಸೂಳಕ ತಮ ಧಾತುವೋ ಅದು ಮನಸ್ಸಾಗುತ್ತದೆ.

ನಾವು ಸೇವಿಸುವ ಆಹಾರ ಸ್ವ, ರಚೋ, ತಮೋ ಎಂಬ

ಭಾರತೀಯ ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಸ್ತುತತ್ವ

ಶ್ರೀಮತಿ ಸುನೀತಾ ಗಂಗಾಧರ
ರಾಮನಗರ

ಮೂರು ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ಸೇವಿಸಿದ ಆಹಾರಾನುಸಾರ ಮನುಷ್ಯನ ಆಲೋಚನೆ ನಡವಳಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳ ಪ್ರಭಾವವಿರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇದರನುಸಾರವೇ ಭಾರತೀಯ ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿ ಕೂಡ ರೂಪಿತಗೊಂಡಿದೆ. “ಸಾಂಕ್ಷಿಕ ಆಹಾರ ನವ್ಯ ಹೊದಲ ಆಧ್ಯತೆಯಾಗಿದೆ. ಯಾವಾದ ಆಹಾರ ವಾನ್ಯೋವಿಕಾರ ಉಂಟು ವೂಡಾಡದ್ದೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಪಜನವಾಗುವದೋ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣಿ ಹಿಂಸಿಲ್ಲದೆ ಪಡೆದ ಕೊಳ್ಳಿನ ಆಹಾರ ಅದನ್ನು ಸತ್ಯಗುಣವ್ಯಾಳ್ಯ ‘ಸಾಂಕ್ಷಿಕ’ ಆಹಾರ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ.

ಅತಿಂರೂದು ಕಟ್ಟಿ, ತೀಕ್ಷ್ಣಿ, ಹುಳಿ ಆಹಾರ ಜೀವಾಂಕಾಪಲ್ಯಕ್ಷಣ್ಯೇ ಸೀಮಿತವಾದ ಅತಿಯಾದ ಆಹಾರ ತವೋ ಗುಣ ಹೊಂದಿದ್ದು ವುನ್ಸಿನ ಉಗ್ರತ್ವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದು. ತಾಮಸಿಕ ಆಹಾರವಾದ ಎಂದೋ ಮಾಡಿಟ್ಟ ಆಹಾರ, ಸಂಸ್ಕರಿತ, ತಂಗಳು, ರಾಸಾಯನಿಕ ಮೀತ್ತಿತ ಆಹಾರ ಸಕಲ ರೋಗಗಳಿಗೂ ಮೂಲಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬದೂಟ, ದಿನನಿತ್ಯದೂಟ, ಬಾಣಂತಿಯರಿಗೆ ಸೂಚಿತ ಉಂಟ, ಉಪಹಾರದಲ್ಲಿನ ಆಹಾರ ಗಮನಿಸಿ ಎಲ್ಲವೂ ಎಷ್ಟೂಂದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪಸ್ತಾಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ 4 ವಿವಿಧ ಆಹಾರವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಹೋಜ್ಜೋ, ಭಕ್ಷೀ, ಹೋಷ್ಯಂ, ಲೇಹ್ಯಂ (ಜಗಿಯುವ, ನುಂಗುವ, ಹೀರುವ, ನೆಕ್ಕುವ) ಆಹಾರಗಳು. ಜಗಿಯುವ (ಹೋಜ್ಜೋ) ಆಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ರೊಟ್, ಏಕದಳಧಾನ್ಯದಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದಂತಹವು. ಬೇಳೆ- ಮಟ್ಟ 5 ಕ್ಕೆ >

➤ ಮಟ 4 ರಿಂದ.....

ಆಹಾರ...

ಕಾಳುಗಳಂತವುಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಪಾಯಸಗಳು, ಸಾರು ನುಂಗುವಂತಹವಾದರೆ ತುಪ್ಪ, ಜೀನು, ಎಣ್ಣೆ, ಬೆಣ್ಣೆ, ಸಕ್ಕರೆ, ಉಪ್ಪಿನಂತಹ ಹೀರಲ್ಪಡುವಂತವು. ಗಟ್ಟಿಯೂ, ನೀರಾಗಿಯೂ ಇರದ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಲೇಹ್ಯಗಳು ಮಣಿಸು, ಜೀರಿಗೆ, ಮೆಂತ್ರೆ, ಅರಿಶಿಂ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಆಹಾರಗಳು ಶರೀರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಹಿಷ್ಪ, ಶಕ್ಕರ, ಮೇಡಸ್, ಮೌರಿಸ್‌ನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿರುವವು. ಸಾಕ್ಷಿ ಆಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹೆಚ್ಚನ ಭಾಗದ ಮೋಷಕಾಂಶ ಇವೇ ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ.

3500 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ವಾಗ್ಫ್ರಿ ಮುಖಿ ಆಹಾರ ಸೇವನೆಯ ಸಮಯವನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿ ಕೂಡ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬೇಳಿಗ್ಗೆ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾದ ಏರಡೂವರೆ ಘಂಟೆಗಳ ನಂತರ ಸಮೃದ್ಧ ಭೋಜನ (ಉಪಹಾರ ಅಲ್ಲ) ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿರುವರು. ಶರೀರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಮೋಷಕಾಂಶಭರಿತ ಆಹಾರ ಸೇವಿಸಿ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜೀಜಾಂಗವು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅಶ್ವತ್ತಂತ ಸವುಧ್ರವಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಿಂತ 40 ನಿಮಿಷ ಮುಂಬಿತವಾಗಿ ಆಹಾರ ಸೇವನೆ ಮೋಣಿಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಡಬೇಕು. ಇಂತಹ ಆರೋಗ್ಯದ ಸಲಹೆಗಳು ನಿರೋಗಿಯಾಗಿ ಶತಾಯುಷಿಗಳಾದವರ ದಿನಜರಿಯ ಬಂದು ಭಾಗವಾಗಿರುವದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು.

ಇಂದು ಆಧುನಿಕರೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸಲ್ಲದ ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದರ ಪರಿಣಾಮ ಕಂಡು ಕೇಳಿರಿಯಾದ ರೋಗಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಆಹಾರವೂ ವ್ಯಾಪಾರೀಕರಣವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಬಿಜ್ಞಾ, ಬಗರ್, ನೂಡಲ್ ಇಂದು ಎಲ್ಲರ ಉಂಟದ ಮೆನುವನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತಿದೆ. ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಆರೋಗ್ಯಮಟ್ಟ, ಹೆಚ್ಚಿತ್ತಿರುವ ಅಪರಾಥಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲವಕ್ಕೂ ಕಾರಣ ಸರ್ಕೋರಿಸಿದಾಗ ಬಂದಂತಹ ಪರಿಣಾಮ ನಮ್ಮ ವೇದ, ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಲಾಗಿದ್ದಂತಹವೇ. ಆಷಾಂಯವೇ! ಗಮನಿಸಿ. ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವ ಸರಣೀನಿನ್, ಟೆರೋನಿನ್, ಡೋಪಮೆನ್‌ (ಉದ್ದೇಶ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ), ಅಡ್ರಿನಾಲಿನ್, ನಾರ್ ಅಡ್ರಿನಾಲಿನ್, ಸ್ವಭಾವ (ಮನಸ್ಸಿತಿ ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಅಂಶ) ಅಮ್ಯೋನೋ ಆಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಆದರೆ ಕೋಪ, ಉದ್ದೇಶ), ದೇಹದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾನಸಿಕ ಶರುಹುಲ ನಿರ್ವಹಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿಕ ಆಹಾರದ ಪಾತ್ರ ಅಶ್ವತ್ತಂತ ಹಿರಿದಾದುದು. ಈ ಆಹಾರ ದೇಹದ ಎಲ್ಲವುಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಾರಣ ಕೂಡ ಸಾಕ್ಷಿ ಆಹಾರ ಎಂದು ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಜಗತ್ತಿಗೆ ಎಬೋಲಾ, ಹೆಚ್‌ಬಿನ್‌-ಎನ್‌ಬಿನ್‌ನಂತಹ ಮಾರಕ ವ್ಯಾರಾಣಾಗಳ ನಂತರ ಈಗ ಕೊರೋನಾ ಎಂಬ ವಸ್ತು ಪ್ರಾಣಿಜನ್ಯ ವ್ಯಾರಾಣ ಮೃತ್ಯುರೂಪವಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. 53 ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೂ ಹರಡಿ ಜನರ ಜೀವ ತೆಗೆಯುತ್ತಿರುವ ಇದರ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ

ವೈದ್ಯರೋಕದ ಸಲಹೆಯಿಂತ ಭಾರತೀಯ ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿ, ಜೀವನ ಶೈಲಿಯಾದ ನಮಸ್ಕರಿಸೋ ವಿಧಾನ. ದಹನ ಶೈಲಿಯ ಆಯುಪ್ರೇರ ಸಸ್ಯಗಳ ಬಜಕೆ, ದೈಹಿಕ, ಮಾನಸಿಕ ಸ್ವಿಜ್ಞತೆ (ಸಾನ್-ಧಾರ್ಮಾನ) ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ವಿದೇಶಗಳು ಉದ್ದೇಶವಾಗಿವೆ. ಜಗತ್ತು ಈಗ ಒಬ್ಬಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸಹಸ್ರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ನಮ್ಮ ಸನಾತನಿಗಳು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಾಗದೆ?

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ತ್ರಿವೃತ್ತರಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮೊಸರನ್ನು ಕಡೆದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸೂಕ್ಷ್ಮಂಶವೋ ಅದು ಮೇಲಕ್ಕೆಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತೆ ಬೆಣ್ಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅನ್ನವನ್ನು ಭಕ್ತಿಸಿದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸೂಕ್ಷ್ಮಂಶವೋ ಅದು ಮೇಲಕ್ಕೆಳುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಮನಸ್ಸಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ತಯಾರಿಸುವಾಗ, ಸೇವಿಸುವಾಗ, ಬಡಿಸುವಾಗ ದೇವರ ನಾಮಸ್ತರಣ ಹೇಳಿವರು. ಉಲ್ಲಿಸಿತ, ಶಾಂತ ಮನಸ್ಸು ಆಹಾರವನ್ನು ವಿಕೃತಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೇಗುಲಗಳಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ದಾಸೋಹ, ಪ್ರಸಾದ ಭಕ್ತಿಕ್ಕೆ ಮಾಡುವಾಗ ಈ ಭಾವವೇ ಸಾಧಿಯಾಗಿದ್ದ ಆ ಮೂಲಕ ವೈಯಿಯಲ್ಲಿನ ಅಗ್ನಿ (ಹೊಟೆ) ಹಸಿದಿರಬಾರದೆಂಬ ಮಾನವೀಯ ಕರ್ತವ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ಅನ್ನದಾನ ಶೈಷ್ಜವೆಂಬ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಸಾರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸನ್ನ ಮನದೊಂದಿಗೆ ಸೇವಿಸುವ ಇಂತಹ ಆಹಾರ ಶಾಂತ ಮನಸ್ಸಿಯಿ ಸಹಬಾಳ್ಯಿಯ ಸಮಷ್ಟಿಯ ಸ್ವಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಈ ದೇಗುಲಗಳು ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಹಳೇ ಪದ್ಧತಿಗಳಾದ ಬಾಳ ಎಲೆಯೂಟ, ವೀಳ್ಯದೆಲೆ ಸೇವನೆ, ಪಂಕ್ತಿಭೋಜನ, ಅಂತಿಭೋಜನ, ಉಂಟ ಪ್ರಾರಂಭಕ್ಕೂ ಮುಂಚೆ ದೇವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ನೈವೇದ್ಯ ಸವಂಪಣೆ, ಗ್ರಹಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರುವುದು, ಉಪವಾಸ ಎಲ್ಲವೂ ಭಾರತೀಯ ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಭಾಗಗಳೇ. ಬಂದೊಂದನ್ನು ವಿಷಧಿಕರಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಆಹಾರದ ಅಂದುತ್ತ ಲೋಕದ ಅನಾವರಣ ಆಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತದ ಜ್ಞಾನ- ವಿಜ್ಞಾನದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಭಾರತದ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಆಕ್ರಮಿಸಿದವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದುದರಿಂದಲೇ ಭಾರತ ವಿಶ್ವಗುರು ಆಗಿಬಿಡುವುದೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾನ ಭಂಡಾರಗಳನ್ನು ಲಾಟಗ್ರೈಡು, ಸುಟ್ಟಿ ಭಸ್ತುಮಾಡಿ ಹೋದರು (ನಲಂದಾ, ಕಾಶೀರೆ ವಿದ್ಯಾಪೀಠ ಗ್ರಂಥಾಲಯ ಮುಂತಾದವು) ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ಜ್ಞಾನ ಆಚರಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ಶಕ್ತಿಗತವಾಗಿ ಪೀಳಿಗೆಯಿಂದ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಹರಿದು ಬಂದು ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅನುಸರಣೆ ತಪ್ಪಲ್ಲ ಆದರೆ ಅಂಥಾನುಸರಣೆ ಸಲ್ಲದು.

ಹಾಗೆಯೇ ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ಸಂವಾದ, ಅಧ್ಯಯನಶೀಲತೆ ಇರಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ವಾದವಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸನಾತನ ಖಂಡಿಪರಂಪರೆಯಂತಹ ವರ್ಣ ವ್ಯಾಂದಿಸಿ ನಿಸಾರ್ಥಕತೆಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಜ್ಞಾನ ಕೂಪದಿಂದ ಹೊರತರಲು ಜ್ಞಾನದ ದೀವಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಟ್ಟ ಹೋಗಿರುವರು. ಆ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಅಜ್ಞಾನ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ●

ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆ

“ಮಹಿಳೆಯಿಂದಲೇ ಇಹವು ಮಹಿಳೆಯಿಂದಲೇ ಪರವು ಮಹಿಳೆಯಿಂದಲೇ ಸಕಲ ಸಾಮಾಜಿಕವು” ಎಂಬ ಮಾತ್ರಾಂದಿಗೆ ಮಾರ್ಚ್ 8 ರಂದು ನಾವು ಆಚರಿಸುವ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆಯಂದು ನಾವು ಈ ಮಾತನ್ಯನು ನೇನೆಯೇಬೇಕು.

ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ಸಹನೆ, ತಾಗಿ, ಪರಿಶ್ರಮ, ಧೀರಶಕ್ತಿ, ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ಇವುಗಳಿಂದ ಇಡೀ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಆದರ್ಶಪೂರ್ವಾಯಾಗಿ ಅನುಕರಣೆಯಾಗಿದ್ದಾಗೆ ಎಂಬುದು ಒಪ್ಪಲೇ ಬೇಕಾದ ಮಾತು.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆ ಪಾರಂಭ ಎಂದು? ಇಕೆ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ? ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತ ಎನಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಫೆರಿಕ ದೇಶದ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕನ socialist party ಯಿಂದ ಫೆಬ್ರವರಿ 28, 1909 ರಂದು ಮಹಿಳಾ ದಿನ ಆಯೋಜಿಸಿತು.

1910 ರಲ್ಲಿ ಜರ್ಮನ್ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಕ್ಲಾರ್ ಜಿಟ್‌ಕಿನ್ ಮಾರ್ಚ್ 8 ರಂದು ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥ ಮಹಿಳೆಯರಿಗಾಗಿ ಮಹಿಳಾ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಿದ್ದರು. ಆಗಿನಿಂದ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ದಿನ ಅಧಿವಾ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥ ಮಹಿಳಾ ದಿನೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಆಚರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದೇಶಗಳಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆಯನ್ನು ಯೊಂಬ ವಿಶ್ವಾಂಬೃದ್ಧಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಬೆರೆ ಬೆರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ದಿನವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಭಾರತೀಯ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಸುಖಿಕ್ಕಿಂತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸುಖಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೇ ನೀಡುವರು. ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಆದಿತ್ಯಿ, ಕಾಮಧೇನು, ಭಾಮಿತಾಯಿ, ದುರ್ಗ್, ಸರಸ್ವತಿ ಹಿಂಗೆ ಶ್ರೀತ್ಯಿಯೇ ದೇವಿಯರೆಂದ್ರಿಯ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವರು.

ದೇವಿ ಮಹಾತ್ಮೆಯಲ್ಲಿ “All forms of knowledge are aspects of thee and all women throughout the world are they forms” ಎನ್ನುವರು.

“Women is the incarnation of shakthy” the goddess of power. If she is bestowed with education India’s strength will be doubled. Let the lamp of educating daughters be lit up in every one’s heart”— ಅಂತ ಶ್ರೀ ನರೇಂದ್ರ ಮೇಂಡಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾದಿನ ಅವಶ್ಯಕೇ? ಏಕೆ? ಯಾವುದೇ ಸಮಾಜದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಟ್ಟ ಆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಮಹಿಳೆಯ ಶ್ರೀತಿಗಳಿಂದ ನಿರ್ಧರಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದ ಮಹಿಳೆಯಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಮಹಿಳೆಯ ರಾಜಕೀಯ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ಹಿಂಗೆ ಶ್ರೀತಿಗಳಿಗಳ ಅವಲೋಕನ ಮಾಡಿದಾಗ ಮಹಿಳೆಯ ಎಲ್ಲ ಕೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸಮಾಜದ ಪ್ರಗತಿ, ಮರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣಿಕರ್ತಾದ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವೂ ಹೌದು.

ಮಹಿಳೆಯಲ್ಲಿನ ಬೌದ್ಧಿಕ ಮಟ್ಟ ಸ್ವಧಾರಣೆಯಲ್ಲತೆ, ಶ್ರದ್ಧೆ, ಆತ್ಮಶಿಲ್ಪ ಇವುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿದರೆ ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯತ್ವನಲ್ಲಿ ಅವಳು ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಸಾಹ ಶೀಲಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇತರರಿಗೆ ಪ್ರೇರಣಾದಾಯಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಲ್ಲಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಯರ ಪುರಸ್ಕಾರ

ಆರ್. ಶೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಿ
ಮೋಹನರು
ಮಹಿಳಾ ವಿಭಾಗ
ಶಿಕ್ಷಕ ಸಂಘ

ದೇಶ್ಯತೆವಾಗಿ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆ ಅಶ್ವತ್ಥ. ಮಹಿಳೆಯರು ಪುರುಷರಷ್ಟೇ ಸಮಾನಕು, ವೀರಭೂತಿ, ಸಂಗೀತ, ಕಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪುರಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಾಧ್ಯತೆ. ಹಿಂಗೆ ಹತ್ತು ಹಲವು ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸಿ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಮ್ಮವರು ಹಾಗೂ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಮರೂ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಮ ಪಂಡಿತರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಮ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಮಾಪನವನ್ನಿಷ್ಟಿಕೊಂಡು ಕೆಲವು ಆಧುನಿಕ ಮಹಿಳೆಯರು ಹಕ್ಕೆತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಆಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಮಹಿಳೆಯ ಗೌರವವನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಭಾರತದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಈ ಹಕ್ಕೆತ್ತಾಯಿ ವಿಂಡಿತ ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮಹಿಳಾ ಘನತೆಯು ಅವಳನ್ನು ಗೌರವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹಕ್ಕೆನಿಂದ ಗೌರವ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಆಕೆಗೆ ಗೌರವ ಲಭ್ಯ.

ಈ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ೧೦೨೦ಚಿಸಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಬಹುದಾದ ವಿಷಯ:

1. ಸಮಾನತೆ, ಹಕ್ಕೆತ್ತಾಯ ಹಾಗೂ ಚೆಳುವಳಿ, ಸ್ವೇಚ್ಚಾ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಹೊಂದಾಡಿಕೆ, ಅನುಸರಣೆ ಶಾಸನ ಬದ್ಧವಾದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇವುಗಳಿಂದ ಮಹಿಳೆಯ ಘನತೆ ಗೌರವಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

2. ಮಹಿಳೆಯ ಗೌರವ, ಘನತೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ನಿರ್ಣಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣಗಳು, ಸಮ್ಮೇಳನಗಳು, ಚರ್ಚಾಕೊಟ, ಕಾರ್ಯಗಾರಗಳನ್ನು ವಿರಾಳಿಸಬೇಕು.

ಈ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆಯ ಇತರ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ, ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿ ಸಮಾಜದ ಪುರೋಧಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆಚರಣೆ ಶ್ರಮ ಸಾಧನಕವಾದಿತ್ತು.

ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಆಯೋಜಿಸಬಹುದೆಂದು ಶಿಕ್ಷಕರಾದ ನಾವು ಇದಕ್ಕೂ ಭಿನ್ನವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಯೋಜಿಸಬಹುದಲ್ಲವೇ?

ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತೆಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸುವಂಥ ಬಂದರೆಡು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಸೂಚಿಯನ್ನು ನೀಡುವೆ. ಇದರ ಜಡಿತ ನಮಗೆ ಸರಿ ಎನಿಸಿದ್ದನ್ನು ಜೋಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯವಂದನ, ರಾಜಾಬಂಧನ ಹಾಗೂ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಾವಂದನ, ಸುಹಾಸಿನಿವಂದನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಬಹುದಲ್ಲವೇ? ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸಲಹೆ, ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಕಟುಹಿಸಿ.

ಮೌಲ್ಯಾಂಶಾಸನ

ಮನೆಯಿಂದಲೇ ಸಂಸ್ಕರದ ಮೊದಲ ಪಾಠ

ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕृತಿಗೆ ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಅದಕ್ಕಿರುವ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅದು ಕೈಟುಂಬಿಕ ಮೌಲ್ಯಾಂಶಗೆ ನೀಡುವ ಮಹತ್ವ ಒಂದು ಪರಿವಾರದ ಸದಸ್ಯರ ನಡುವೆ, ಬಂಧು ಬಾಂಧವರ ನಡುವೆ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಅನುಭಂಧವೇ ಇದರ ಜೀವಾಳ. ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಇದು ನೀಡುವ, ಇಲ್ಲಿ ಮಾನಸಿಕ ಬೆಂಬಲ, ಆಂತರಿಕ ಭದ್ರತೆಗಳು ಇದರ ಪ್ರತಿಫಲವೇ, ಇದರ ಫಲಿತಾಂಶವೇ. ಜೊತೆಗೆ ಮಾನವೀಯ ಸಂಬಂಧಗಳಿಗೆ ಇದು ನೀಡುವ ಆದ್ಯತೆಯೂ ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾರತದ ಇಂತಹ ಕೈಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಿಂದ ಅಜ್ಞರಿಯ, ಮುಚ್ಚಿಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಆದರೆ, ಈ ಎಲ್ಲ ಸ್ಕಾರಾರ್ಟ್ ಅಂಶಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಾಲಮಾನಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮತ್ತು ಹರಡುತ್ತಿರುವ ಜಾಗತ್ತಿಕರಣದ ಅಲ್ಲಿಯಂದಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಜೀವನ ವಿಧಾನವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಅಪೇಕ್ಷಿತವೋ, ಅನಪೇಕ್ಷಿತವೋ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ತೆರೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದೆವೆಂಬ ಸತ್ಯದ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಅವಿಭಕ್ತ ಕೈಟುಂಬಗಳು ಕ್ಷಾರೀಯಾಗಿ ವಿಭಕ್ತ ಕೈಟುಂಬಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತಿರುವುದು, ಅಪ್ತ, ಅಮೃತ, ಒಡುಟ್ಟಿದವರ ಹೊರತಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದ ಅಜ್ಞ, ತಾತನ ಅನುಪ್ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತಿರುವುದು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಕೊರತೆಯಾಗಿದೆ ಅವರ ಇರುವಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆ ಕೈಟುಂಬ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬರಬೇಕಾದ ಸ್ವೀಕಿತ ಮೌಲ್ಯಾಂಶ, ಪ್ರೀತಿಯ, ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯ, ಹಿರಿಯಲೊಂದಿಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸಂಸ್ಕರವನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಅತ್ಯತ್ಮಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಅಭಾವ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ತಂದೆ - ತಾಯಿಗಳಿಭೂರೂ ಉದ್ಯೋಗ ನಿಮಿತ್ತ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ 'ಮನೆಯೆ ಮೊದಲ ಪಾರಶಾಲೆ' ಎಂಬ ಮಾತು ಕೇವಲ ಹೇಳಿಕೆಯಷ್ಟೇ ಆಗಿ ಉಳಿಯಂತಾಗಿದೆ. 'ಬೇಬಿ' ಸಂಪರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ (ಶಿಶು ಕೇಂದ್ರ) ಅಥವಾ 'ಕ್ರೀಗಳಲ್ಲಿ' (ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡುವ ಸ್ವಲ್ಪದಲ್ಲಿಯೇ ಸಣ್ಣ ಮತ್ತು ಮತ್ತು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಬಿಡಲು ಇರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ) ಕಾಲ ಕಳೆಯುವ ಮತ್ತು ತಾಯಿಯ ಅಥವಾ ಮನೆಯ ಹಿರಿಯ ಸದಸ್ಯರ ಪ್ರೀತಿಯ ಸವಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಅವಕಾಶಗಳಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗುವಂತಾಗಿದೆ. ವಿಭಕ್ತ ಕೈಟುಂಬಗಳ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಮೊದಲಿಗೆ ಕೈಟುಂಬ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಇದ್ದಿದ್ದ ಅಜ್ಞ, ತಾತನ ಗೈರು ಹಾಜರಿ ಮನೆಯ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಬೆಳೆಕಟ್ಟಲಾಗಿದೆ ಶೋಭೆಯನ್ನು ಕೆಳೆದುಕೊಂಡಂತಾಗಿದೆ.

ಲಾಲಿ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದ ಮೌಲ್ಯಾಂಶ ಪಾರಶೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಕಂಡ ಹೇಳುವ, ಹಾಡು ಹೇಳುತ್ತ ರಮಿಸುವ ಅಜ್ಞರು ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಹೊದವು?

ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳಿ ಬಾಲನೆ/ ಹೇಳುವ ನೀತಿಯ ಮಾತನ್ನು ಮುದದಿಂ ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳಿ ಬಾಲನೆ

ನಂ. ನಾಗಲಕ್ಷ್ಮಿ
ನಿವೃತ್ತ ಕನ್ನಡ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು,
ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರ.ಪ್ರ. ಕಾಲೇಜು, ಬೆಂಗಳೂರು

ನಿಂದಿಸದಿರು ತಾಯ್ಯಾತಂದೆಗಳನು/ ಮನ ಬಂದಂದದಿ ನಡೆವಂದವ ಬಿಡು ನೀ ಲಾಲಿಸಿಕೇಳಿ ಬಾಲನೆ||

ಇರುನೋಣಗಳನಾದರು ಕೊಲ್ಲಬಾರದು | ಪರಿಗೆ ಕಂಕಟ ಬರಿಸಬಾರದು | ಲಾಲಿಸಿಕೇಳಿ ಬಾಲನೆ||

ಪರರೂಡವೆಗೆಕ್ಕೆಯಿರಿಸಲೆಬಾರದು | ನೀ ಇರಿಸು ಭಕ್ತಿಯನು ಹರಿಯಲಿ | ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳಿ ಬಾಲನೆ||

ಇಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ತಂದೆಯರೊಂದಿಗೆ, ನೇರಮೋರೆಯವರೊಂದಿಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ರೀತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ. ಕೀಮೀ- ಕೀಟ ಜಂತುಗಳನ್ನು ಕೊಡ ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ಗಮನಿಸುವುದೂ ಮುಖ್ಯವಿಂಬ ಉಪರೇಶವಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ದ್ಯುವಶಕ್ತಿಯ ಹಿರಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಅಂಶವೂ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಶೈಶವದಿಂದಲೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರಸ್ತಾವಿತವಾಗಿ ಮೂಡಿಸುವ ಈ ವಿಧಾನ ಎಷ್ಟು ಸೋಗಸಾಗಿದೆ? ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಪರಿಗಳಿಸಿಯೇ ತಾನೆ 'ಮನೆಯೆ ಮೊದಲ ಪಾರಶಾಲೆ' ಎಂಬ ನಾಣ್ಯದಿ ಬಂದದ್ದು?

ಕೈಟುಂಬವೆಂಬ ಚೋಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲವೂ ಲಭ್ಯವಾಗಬೇಕು. ಅಣ್ಣಿ, ತಮ್ಮ ಅಕ್ಷ, ತಂಗಿ, ಬಂಧು ಬಾಂಧವರೊಂದನೆ ಬೆಳೆಯುವ ಮಗುವಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಸಂಸ್ಕರದ ಹಿರಿವೆಯೇ ಬೇರೆ. ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಂತೋಷ, ಸಂತೃಪ್ತಿ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ ಪಾರವನ್ನು ಕಲಿಯುವ ರೀತಿಯೂ ಸೋಗಸು. ಕಟ್ಟು, ಸುಖ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಬಾಳುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಸುಖವಿದೆಯಿಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಲಿಯುವ 'ಕೈಟುಂಬ' ಎಂಬ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೇ ಇದು.

ಇಂದೆನಾಗುತ್ತಿದೆ? ಮೊಬೈಲ್ ಕ್ಯೂಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದ ಮಗು ತನ್ನ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬೇಕಿನಿಸದ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅಗತ್ಯವಲ್ಲದ ಆದರೆ ಆಕರ್ಷಕ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತಿದೆ ನಿಜ. ಆದರೆ, ಸಾಧಿ ಎಳೆಯಿದಿರುವಾಗ ಉತ್ತಮ ಆಹಾರ, ನೀರು ಒದಗಿಸಿ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿ ಬೆಳೆಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿಸುವ ತಾನೇ ಆ ಸಂಸ್ಕರದ ಗುಣಗಳಿಂದ ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಕ್ಕೆ ಸದ್ಯಧಾರಣವುದರ ಜೊತೆಗೇ ಸುಸಂಸ್ಕರಣೆ ಆಗಿ ರೂಪಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ?

ಸ್ತುಲಿನ ಸಮಾಜವನ್ನು, ಪರಿಸರವನ್ನು, ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಬಾಳುವ ಮನೋಭಾವ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ಮೃಗಾನಿಡಿ ಬರಬೇಕು. ಇದನ್ನೇ ಕವಿಗಿತೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

"ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಹೊವು ಅರಳೀತು ಹೇಗೆ?"

ಸವರ್ಚಣ ಹೃದಯ ನಿವಾಸಿ ಶ್ರೀರಾಮ

ರಾಮಾಯಣದ ಒಂದು ಘಟನೆ ಹೀಗಿದೆ. ಶ್ರೀರಾಮ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದ ಸಮಯ. ಸೀತಾಮಾತೆಗೆ, ಲಂಕೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಕಾರಣರಾದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಏನಾದರೊಂದು ನೆನಪಿನ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಡುವ ಬಯಕೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಎಲ್ಲ ಕಂಡ ಏರಿಗೂ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಕೊನೆಯ ಸರದಿ ಹನುಮಂತನಾದು. ಅವನನ್ನು ಕರೆದು ತನ್ನ ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವನ್ನೇ ನೀಡಿದಳು. ಅಂಜಲೀಬಧ್ವನಾಗಿ ಹನುಮ ಹಾರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಒಂದೊಂದೇ ಮುತ್ತನ್ನು ಕಡೆದು, ತುಂಡರಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ರಾಮನಿದ್ಧಾನೆಯೇ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಸುತ್ತಾ ಹೋದ. ತನ್ನ ತವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಸರವನ್ನು ಹನುಮಂತ ಹೀಗೆ ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಸೀತಾಮಾತೆಗೆ ವಿಪರೀತ ಕೊಪೆ ಬಂತು. ‘ಹನುಮಾ, ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಆಗ ಹನುಮಂತ ‘ಅಮ್ಮಾ ಈ ಮನಿಗಳಲ್ಲಿ ಆರಾಧ್ಯ ದೈವ ರಾಮಸೀತೆಯರು ಇದ್ದಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಸುತ್ತಿರುವೆ ಅವರಿಲ್ಲದ ಈ ಮನಿಗಳು ನನಗೆ ತೈಣಕೆ ಸಮಾನ’ ಎಂದು.

ಆಗ ಸೀತಾಮಾತೆ, ‘ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ವಸುಗಳಲ್ಲಿ ರಾವು ಸೀತೆಯರ್ಥಿನ್ನೇ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವ ನೀನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅವರಿದಾರೆಯೇ’ ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ತಕ್ಷಣ ಹಸುವುಂತೆ ತನ್ನ ಎದೆಯನ್ನು ಬಗೆದು ತೋರಿಸಿದ. ಸೀತಾಮಾತೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ರಾಮಸೀತೆಯರು ಆಸೀನರಾಗಿರುವ ಚಿತ್ರ ಕಂಡಿತು. ‘ಧನ್ಯ ಹನುಮ’ ಎಂದು ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಸೂಸಿದಳು.

ರಾಮಾಯಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ರಾಮ ಕೇವಲ “ಹನುಮ ಹೃದಯ ನಿವಾಸಿ” ಅಷ್ಟೇ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸವರ್ಚಣ ಹೃದಯ ನಿವಾಸಿಯೂ ಆಗಿದ್ದು. ತಂದೆಯು ಆಳಿತ್ಯಂತೆ ರಾಮನು ವನವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋರಟಾಗ ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು. ಎಷ್ಟೇ ಬೇಡಿಕೊಂಡರೂ ಪ್ರಜೆಗಳು ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಲು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಅವರಲ್ಲಾ ಮಲಿಗದ ನಂತರ ರಾತ್ಮೋರಾತ್ಮಿ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಂತೆ ರಾಮ ಕಾಡಿನತ್ತ ಹೋರಟ. ಮತ್ತೆ ಪುನಃ, ರಾಮ ಸಮಾಗಮಕ್ಕಾಗಿ ಭರತನು ಕಾಡಿನತ್ತ ಹೋರಟಾಗ, ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಅವನ ಹಿಂದೆ ಹೋರಟರು. ಚಿತ್ರಕೂಟದಲ್ಲಿ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಲು ಭರತನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದಂತೆ, ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕಾಯ್ತು. ಇಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವನು ಪ್ರಜಾರಂಜಕನಾಗಿದ್ದನು.

ಶ್ರೀತಾಯಾಗದಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಸಹಸ್ರಾರ್ಥ ವರ್ಷಗಳು

ಹೆಚ್. ನಾಗಭೂಪಣ್ಣ ರಾವ್

ಮೌಷಕರು

ಕನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಕ ಸಂಘ

ಕಾಲಪ್ರಾಪ್ತದಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಹೋಗಿದೆ. ಆಗ ಕೆಲವು ಕೋಟಿಗಳಷಣ್ಣ ಭಾರತೀಯರು ಇಂದು ನೂರು ಕೋಟಿಗಳಾದರೂ ಇಂದೂ ಅವರ ಹೃದಯ ಕರ್ಮಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮ ಸೀತೆಯರು ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ ಭಾರತವಾಸಿಗಳಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಜಗತ್ತಿನ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ಭಾರತೀಯರ ಹೃದಯರು ಇದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾಲಂತ ಸಾಕ್ಷಿ 2019ರ ನವೆಂಬರ್ 9ನೇ ತಾರೀಖು ಸುತ್ತುಂಕೋಟು ರಾಮಜನ್ಮಭಾರತೀಯರು ಜಾಗವನ್ನು ಹಿಂದೂ ಸರ್ವಾಜಕ್ಷೆ ಕೊಡುವ ತೀವ್ರನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದಾಗ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಜನ ಸಂಭೂತಿಸಿದರು.

ಸಹಸ್ರವಾಸಗಳು ಉರುಳಿದರೂ ಶ್ರೀರಾಮಭಕ್ತಿ, ಆರಾಧನೆಗಳು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದಾದರೂ ಏಕೆ? ಗ್ರಾಮ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ರಾವುವುಂದಿರ್ಗಳು, ರಾಮಭಜನೆ ಏಕೆ? 80ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ರವಾನಂದ ಸಾಗರರು ನಿರ್ಮಾಣಿದ ರಾವುಂರಂಜಣದ ಕಥೆ ಟಿ.ವಿ.ಎಂಬಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಭಾರತದ ಎಲ್ಲ ಗ್ರಾಮ, ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಜನ ಟಿ.ವಿ ಮುಂದೆ ಆಹಾಸ್ವನ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ರಾಮಾಯಣ ನೋಡಲು ಟಿ.ವಿ ವೈವಿಷ್ಣವಿ ಇದೆ ಎಂದು ಮುದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಜನರಿಗೆ ರಾಮನ ಬಗೆ ಅಪ್ಪು ಭಕ್ತಿ, ಅಪ್ಪು ಶ್ರದ್ಧೆ, ಅಪ್ಪು ಮಾಜ್ಞಾವನೆ, ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಜನರ ಆರಾಧ್ಯ ದೈವ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ಇದೇಕೆ?

ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಶ್ರೀರಾಮನ ವರ್ತಿತ್ವ ಶ್ರೀರಾಮ, ಮಂಯಾದ ಪುರುಷೋತ್ತಮ. ಅವನು ಸದುಂಗಳ ಸಾಗರ. ಆ ಎಲ್ಲ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನಾದರೂ ಮಾನವನು ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅವನು ಉತ್ತಮ ಮನುಷ್ಯನಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಅದೆಷ್ಟು ಗುಣಗಳು ಅವನಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರಿಕೃತವಾಗಿದೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ನದಿಗಳ ನೀರು ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದಂತೆ! ಸತ್ಯ, ದಯೆ, ಕ್ಷಮೆ, ಧೀರತೆ, ವೀರತೆ, ಗಾಂಧಿಂಯ, ಶಾಸನ ಜ್ಞಾನ, ಪರಾಕ್ರಮ, ನಿಭಾಯತೆ, ವಿನಯ, ಶಾಂತಿ, ಪುಟ 9 ಕ್ಕೆ ➤

➤ ಮಟ 4 ರಿಂದ.....

ಸಂಯಮ ತೇಜಸ್ಸು, ಪ್ರೇಮ, ತ್ಯಾಗ, ಪ್ರಜಾರಂಜನೆ ಮಾತ್ರಭಕ್ತಿ, ಶ್ರೀತ್ಯಭಕ್ತಿ, ಗುರುಭಕ್ತಿ, ಭಾತ್ಯಪ್ರೇಮ, ಶರಣಾಗತವಶಲತೆ, ಸರಳತೆ, ಮೃತ್ಯಿ, ಧರ್ಮಪಾಲನೆ, ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಪಾಲನೆ, ಸಾಧುಸಂತರ ರಕ್ಷಣೆ, ದುಷ್ಪರದಮನ, ಧರ್ಮಪಾರಾಯಣತೆ, ಇನ್ನೂ ಬಹಳಷ್ಟು ಗುಣಾಳು ರಾಮನಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾದಿತ್ತ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ತನ್ನ ಮತ್ತನ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ರಾಮನನ್ನು ಕಾಡಿಗೆ ಕೆಳಸಬೆಕೆಂದು ದಶರಥನನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದ ಕೈಕೇಯಿ ರಾಮನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವ ಮಾತನ್ನು ಓದಿರಿ.

ಧರ್ಮಜ್ಞಾನ ಗುಣವಾನ್ ದಾತಃ ಕೃತಜ್ಞಃ ಸತ್ಯವಾಂಘಃಃಃ
ರಾಮೋ ರಾಜಸುತೋ ಜ್ಯೋಷ್ಟೋ ಯೌವರಾಜ್ಯಮನೋರ್ವತ್ತಾ
ಭಾತ್ಯನ್ ಭೃತ್ಯಾಂಜ್ಯ ದೀಘಾರಾಯುಃ ಪಿತ್ಯಪತ್ರ ಪಾಲಯಿಸ್ತ್ಯಾ
ಸಂತಸ್ಯೇ ಕಥಂ ಹುಣ್ಣೇ ಶುತ್ತಾ ರಾಮಾಭಿಷೇಚನಮಾ॥

(ವಾಲ್ಯೋಚಿತ ರಾಮಾಯಣ 2-8-14-15)

“ಹುಣ್ಣಿ ರಾಮನು ಧರ್ಮಜ್ಞ, ಗುಣವಂತ, ಜತೇಂದ್ರಿಯ, ಕೃತಜ್ಞ, ಸತ್ಯವಾದಿ, ಪವಿತ್ರನೂ ಆಗಿರುವ ಜೊತೆಗೆ ಮಹಾರಾಜರ ಹಿರಿಯ ಮತ್ತನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಿವರಾಜನಾಗುವ ಅಧಿಕಾರ ಅವನಿಗೇ ಇರುವುದು. “ಅವನು ಜಿರಂಜೀವಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಸಹೋದರನನ್ನು ಮತ್ತು ನೋಕರನನ್ನು ತಂದೆಯಂತೆ ಮೋಷಣೆ ಮಾಡುವನು. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಅವನ ಪಟ್ಟಾಭಿಪ್ರೇಕದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಏಕ ಇಮ್ಮೊಂದು ಕಿಡಿಕಾರುತ್ತಿರುವೆ?” ಎಂದು ಮಂಧರೆಗೆ ಖೀಮಾರಿ ಹಾಕುತ್ತಾಳೆ. ಕೈಕೇಯಿಗೆ ರಾಮನ ಮೇಲೆ ಎಂತಹ ವಾಸ್ತಳ್ಯ, ಪ್ರೇಮ ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಭರವಸೆ!

ಮನುಷ್ಯ ಸಂಬಂಧಗಳು ನಿಶ್ಚಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನ ನಡತೆ ನಮಗೆ ಆದರ್ಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ರಾಮನ ಮಾತ್ರಭಕ್ತಿ ಅಸಾಧಾರಣ. ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಯಂತೆ ಉಳಿದ ತಾಯಂದಿರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸಮಾನಭಕ್ತಿ, ಭರತ, ಶತ್ರುಘ್ನರು ಚಿತ್ರಕೂಟಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ತಾಯಿ ಕೈಕೇಯಿಯನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ ಮನ ನೋಯಿಸಬೇಕೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪಿತ್ಯವಾಕ್ಯ ಪರಿಪಾಲನೆಗಾಗಿ ವನವಾಸಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ ಮತ್ತು ಧರ್ಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ವನವಾಸದಲ್ಲಿ ಶೂಪರ್ವನವಿ ತನ್ನನ್ನು ವರಿಸೆಂದು ಏಂದಿಸಿದಾಗ, ಸೀತೆಯಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕೆಲ್ಲರೂ ನನಗೆ ಪರಸ್ಯಿಂದಿರು, ಮಾತ್ರಸಮಾನರೆನ್ನುತ್ತಾನೆ. ತಮ್ಮಂದಿರನನ್ನು ಪಾಣ ಸಮಾನರೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ. ರಾಮನೆ ಮಿತ್ರಪ್ರೇಮವನ್ನು ವಾಲ್ಯೋಚಿ ವಣಿಕಸುತ್ತಾ “ವನವಾಸಿ ವಾನರರೇ? ನೀವೇಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರೂ, ಸಹೋದರರೂ ಹಾಗೂ ಶರೀರವೂ ಆಗಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮಂಥ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಿತ್ರರ ಜತೆಯಲ್ಲಿರುವ ರಾಜ ಸುಗ್ರೀವನು ಧನ್ಯ!” ಎಂದು ಅಯೋಧ್ಯೆಯಿಂದ ವಾನರಸೇನೆಯನ್ನು ಬಿಳಿಳ್ಳಿದುವಾಗ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇಂದ್ರೇ ಅಲ್ಲ ತನ್ನ ಪರಮ ಶತ್ರುವಾದ ರಾಷಣ ವಥಯ ನಂತರ ವಿಭಿಂಫಣನು ಅಣ್ಣನ ಅಂತ್ಯ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದಾಗ “ಮರಣಾಂತಾನಿ ವ್ಯರಾಣಿ, ನಿವೃತ್ತಾನಿ ಪ್ರಯೋಜನಂ” ಸತ್ತ ನಂತರ ಒಬ್ಬರೂ ವ್ಯೇರಿಯಲ್ಲ. ಅವನ (ಎನ್ನುದ್ದುಕಾಂಡ) ವೇರಣದೆನೆನ್ನೇ ಎಂಬೇ ವ್ಯೇರವೂ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಿಭಿಂಫಣನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ರಾಷಣನ

ಶ್ರೀರಾಮ....

ಅಂತ್ಯ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಆದರ್ಶ ಶತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನೂ ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಜಟಾಯುವಿಗೆ ತಾನೇ ವಿಧಿ ವಶತ್ತಾಗಿ ಅಂತ್ಯ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ ಸಮಾನತೆಯಿಂದ ಕಾಣುವವನು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಬಿತು ಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಶಷ್ಟಿಲ್ಲಾ ಗುಣಗಳ, ಆದರ್ಶಗಳ ಗಳಿಯಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮ ಪರಮ ದೇಖಬಕ್ತ ವನವಾಸಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವಾಗ ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗವರ್ಕವಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ರಾಷಣ ವಥಯ ನಂತರ ಸ್ವಂತನಾಗರಿ ಲಂಕೆಯಿಂದ ಮೋಹ ಗೊಂಡ ಲಕ್ಷ್ಯಾನು “ಅಣ್ಣಾ ನಾವು ಲಂಕೆಯನ್ನು ಗೆದ್ದಿದೇವೆ ಇಲ್ಲೇ ವಕೆರಿಬಾರದು” ಎಂದಾಗ ಶ್ರೀರಾಮನು “ಜನನೀ ಜನ್ಮಭೂಮಿಶ್ವಾ ಸ್ವರ್ಗಾದಪಿ ಗರೀಯಸಿ” ತಾಯಿ ಮತ್ತು ತಾಯಾಡು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲು” ಎಂದು ಲಕ್ಷ್ಯಾನಿಗೆ ತಾಯಾಡಿನ ವಹತ್ತ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ರಾಮನ ಜರಿತ್ಯೇಯೇ ರಾಮಾಯಣ. ಒಂದೊಂದು ಇಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಪಾತ್ರಧಾರಿಯೂ ಒಂದೊಂದು ಜೀವನ ವರ್ಣಲ್ಯಾಗಳ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇಂದಿಗೂ ಸಹಸ್ರಾರು ಜನ ರಾಮಾಯಣ ಪಾರಾಯಣವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪುರಂದರ ದಾಸರಂತೂ “ಈ ಮಂತ್ರ, ಆಮಂತ್ರ ನೆಂಜಿ ನೀ ಕೆಡಬೇಡ, ‘ರಾಮ’ ಮಂತ್ರವ ಜಪಿಸೋ ಹೇ ಮಾನವಾ” ಎಂದು ರಾಮತಾರಕ ಮಂತ್ರದ ಮುಹಿಮೆ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಅದಕ್ಕೆಂದೇ ಇಂದಿಗೂ ಶ್ರೀರಾಮ ಸೀತೆಯರು ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಭಾರತೀಯರ ಹೃದಯ ನಿವಾಸಿಗಳು. ●

ಅವಿಲ ಕನಾಂಟ್‌ಪಕ ಶ್ರೀಕ ಸಮಾಜಾರ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಪ್ರಾರೂಪ (ಪ್ರಾರೂಪ 8, ವಿಧಿ 8)

ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಸ್ಥಳ : ನಂ.55, ಯಾದವಸ್ತ್ರ, 1ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-560020

ಪ್ರಕಾಶಕ : ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆ ಕನಾಂಟ್‌ಪಕ ರಾಜ್ಯ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶ್ರೀಕ ಸಂಭಾಷ (ರಿ.)

ಮಾಲೀಕತ್ವ : ಕನಾಂಟ್‌ಪಕ ರಾಜ್ಯ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶ್ರೀಕ ಸಂಭಾಷ (ರಿ.) ನಂ.55, ಯಾದವಸ್ತ್ರ, 1ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-560020

ಸಂಪಾದಕ : ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆ (ಮೇಲಿನದೇ ವಿಳಾಸ)

ಭಾರತದ ಪ್ರಜೆಯೇ : ಹೊದು

ಮುದ್ರಕ : ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮುದ್ರಕಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 019

ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವಿಪಯಗಳು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಣೆಯಾಗಿ ನಾನು ಘೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು **(ಸಹಿ) ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆ ಪ್ರಕಾಶಕ**
1.3.2020

ಗಾಂಧಿಜಿ 150

ಮಾಲಿಕೆ-6

ಸರ್ವೋದಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿಜಿ

ಶೈತಾದ್ವಿ
ನಿಪ್ಪತ್ತ ಮುಖ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕರು

ಮಹಾತ್ಮೆ ಗಾಂಧಿ ವಿಶ್ವವಂದ್ಯರು. ಅವರು ಮಾನವ ಕೋಟಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಏರಡು ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರ ನಿಧಿಗಳು 'ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ' ಮತ್ತು 'ಸರ್ವೋದಯ'. ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಅವರು ತೋರಿಸಿದ ಪಥ. ಸರ್ವೋದಯ ಗುರಿ. ಸರ್ವೋದಯ ಎಂದರೆ ಸರ್ವರ, ಸರ್ವ ವಿಧದ ಉದಯ, ಹಿತ, ಏಳಿಗೆ. ಅಂದರೆ ಅದು ಕೆಲವರ ಹಿತಕ್ಕೆ ವರಾತ್ರೆ ಸೀಮಿತವಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರ ಹಿತ, ಅಭಿಧಿವ್ಯಧಿ. ಸರ್ವೋದಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಾನಸಿಕ ವಿಕಾಸ, ಬುದ್ಧಿಯ ವಿಕಾಸ ಹಾಗೂ ಆತ್ಮನ ವಿಕಾಸಕ್ಕೂ ನೇರವಾಗಬೇಕು. ಸರ್ವೋದಯದ ಕಲ್ಪನೆ ನಮ್ಮ ಮುಷಿಗಳು, ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ 'ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋದಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ವುಂದೆ ಇಟ್ಟವರು ಮಹಾತ್ಮೆ ಗಾಂಧಿಯವರು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಗಾಂಧಿಯವರು ಸರ್ವೋದಯ ಪದವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಸಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನಡೆದರು, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದರು. ಅವರು ಬದುಕಿದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷಣಿವ್ರಾ ಭಾರತೀಯರನ್ನು ಸರ್ವೋದಯ ವಾಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಹಾಗಾದರೆ ಗಾಂಧಿಯವರಿಗೆ ಸರ್ವೋದಯ ವಿಚಾರ ಹೇಗೆ ಬಂತು ?

ಗಾಂಧಿಜಿ ದಣ್ಡಣ ಆಪ್ತಿಕಾದಲ್ಲಿದ್ದರು. 1904ನೇ ಇಸವಿ. ಅವರ ಸೈಂಹಿಕ ಎಚ್. ಎಲ್. ಎಸ್. ಮೋಲ್ಸ್ ಒಂದು ಮುಸ್ತಕವನ್ನು ಒದಲು ಕೊಟ್ಟರು. ಅದು ಜಾನ್ ರಸ್ಕಿನ್ ಬರೆದಿದ್ದ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದ ಮುಸ್ತಕ 'ಅನ್ ಟು ದಿಸ್ ಲಾಸ್'. ಈ ಗ್ರಂಥ ಗಾಂಧಿಯವರ ಮೇಲೆ ಗಾಥವಾದ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿ ಅವರ ಜೀವನ ಗುರಿಯನ್ನೇ ಬದಲಿಸಿತು. ಮುಸ್ತಕದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಗುಜರಾತಿಗೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿ 'ಸರ್ವೋದಯ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಕೊಟ್ಟರು. ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಮುಖ ವಿಚಾರಗಳು:

1. ಸಮಷ್ಟಿಯ ಹಿತದಲ್ಲಿ ವ್ಯಷ್ಟಿಯ ಹಿತ ಅಡಗಿದೆ.
2. ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೂ ಸಮಾನ ಬೆಲೆ.
3. ಕಾರ್ಯಕ ಜೀವನದ ಮಹತ್ವ - ಶ್ರಮ ನಿಷ್ಠೆ - ಶ್ರಮ ಗೌರವ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆ

ಕಲ್ಪನೆ ತಪ್ಪ ವ್ಯಷ್ಟಿಯ ಹಿತ, ಸಮೃಷ್ಟಿ(ಎಲ್ಲರ) ಹಿತದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದೆ. ಈ ತಪ್ಪ ವೇದಗಳ ಕಾಲದಿಂದ, ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಮತದ ಮರ್ಗಗಳಲ್ಲೂ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟು ಕಲುಷಿತವಾದರೂ ಅದರ ಮಹ್ಯ ಬೆಳಗುವ ಜೀವನ ಚೋತಿ. ಏರಡನೆಯ ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯ ವಿಚಾರಗಳು ಸಮಾಜದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಒಳಿಗೆ, ಸುಖ ಸಮುದ್ರಿಗೆ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾದವು.

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಹೆಚ್ಚಲ್ಲ, ಕಡಮೆಯಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಅವರವರ ನಿರ್ಯಾತ ಕರ್ಮ (ಕೆಲಸ) ವೂಡಿದಾಗ, ಸಮಾಜೋಪಯುಕ್ತ ಕರ್ಮ ಮಾಡಿದಾಗ ಮಾನ್ಯತೆ. 'ಸ್ವೇ ಸ್ವೇ ಕರ್ಮಕ್ಷಾಭಿರತಃ ಸಂಸಿದ್ಧಿಂ ಲಭತೇ ನರಃ' (ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ತನ್ನ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಯನಾಗುವುದರಿಂದ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ) ಎಂದು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯೂ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರಗಳಿಂದ ಗಾಂಧಿಯವರು ತಪ್ಪಿ ಜೀವನವನ್ನು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಕಾರ್ಯಕ ಮಾಡಿದರು. ಒಮ್ಮೆ ರ್ಯಾತರಾದರು, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನೂಲುವ ನೇಕಾರಾದರು, ಮಗುದೊಮ್ಮೆ ಚಮಾರ್, ಮಡಿವಾಳ, ಕ್ಷೋರಿಕ, ಭಂಗಿ ಹೀಗೆ. ಅಂತಹೀ ಮಹಾತ್ಮೆ ಎನಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಗಾಂಧಿಯವರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೇರಾಡಿದಂತೆಯೇ ಭಾರತದ ಎಲ್ಲ ಅನಿಪ್ಪಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ವಿಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಖಾದಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೋದ್ಯೋಗಳು ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಉನ್ನತಿಗೆ ಕಾರಣವಾದರೆ ಹರಿಜನೋದ್ಧಾರ, ಸೀಜನೋದ್ಧಾರ, ಪಾನಪ್ರತಿಬಂಧ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಮಾಜಿಕೆ ದುಷ್ಪ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಲು ಯತ್ನಿಸಿದರು. ಅವರ ಕೊನೆಯ ಕೊಡುಗೆ 'ನಿತ್ಯನೂತನ ಶಿಕ್ಷಣ' ಅಥವಾ 'ಜೀವನ ಶಿಕ್ಷಣ'.

(ಸರ್ವೋದಯ ಮುಸ್ತಕದ 'ಸರ್ವೋದಯ': ಕಲ್ಪನೆ - ವಿಚಾರ ರೇಖೆನ ಈ ಲೇಖನಕ್ಕೆ ಆಧಾರ)

ಮಹಿಳೆಯರ ಕುರಿತು ಸರ್ವಜ್ಞನ ವಚನಗಳು

1. ಒಪ್ಪುವ್ಲಕ್ಷ ಹೆಣ್ಣಿಲ್ಲ ತಪ್ಪ ಸಾಧಿಸಬೇಡ ಕರ್ಮಾರದ ಮೇಲೆ ಕಸವಿರಲು ಅದನೊಪ್ಪರೊಪ್ಪದವರುಂಟೇ ಸರ್ವಜ್ಞ.
2. ಹೆಣ್ಣಿನಂದಲೇ ಇಪ್ಪ ಹೆಣ್ಣಿನಿಂದಲೇ ಪರವು ಹೆಣ್ಣಿಂದಲೇ ಸಕಲ ಸಂಪದವ ಹೆಣ್ಣಿಲ್ಲ ದಣ್ಣಾಗಳು ಯಾರು ಸರ್ವಜ್ಞ.
3. ತಾಯಿಯೆಂಬನ್ನು ತಾಯಿ ನಾನೆಂಬಿನೆ? ತಾಯಿಯೆಂದಾನು ಸುಜಿದೇನು ಪರಸ್ತಿಯ ತಾಯಿಯೆಂದೆಂಬ ಸರ್ವಜ್ಞ.
4. ಸತ್ಯಕ್ಕ ಸರಿಯಲ್ಲ ಮಿಥ್ಯಕ್ಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲ ಹೆತ್ತಮನ್ನಿಗಿಂತ ಹಿತರಿಲ್ಲ ನರರೋಳಗೆ ನಿತ್ಯರೇ ಇಲ್ಲ ಸರ್ವಜ್ಞ.
5. ಹೆಣ್ಣಿನ್ನು ಹೊನ್ನಿನ್ನು ಹಣ್ಣಾದ ಮರಗಳನು ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಮನದಲಿ ಬಯಸದಿಹ ಅಣ್ಣಾಗಳು ಯಾರು ಸರ್ವಜ್ಞ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ನಡವಳಿಗಳು

ವಿಷಯ: ನಾಲ್ಕನೇ ಶನಿವಾರದ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ರಜೆಯು
ಅನ್ಯವಾಗಿರುವ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ನೋಕರಿಗೆ ವಾರ್ಷಿಕ 15
ದಿನಗಳ ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ರಜೆಯನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವ
ಕುರಿತು.

- ಒದಲಾಗಿದೆ: 1. ಅಧಿಸೂಚನೆ ಸಂಖ್ಯೆ: ಸಿಆಸುಇ 02 ಹೆಚ್‌ಹೆಚ್‌ಎಲ್ 2019,
ದಿನಾಂಕ: 12.06.2019.
2. ಅಧಿಕೃತ, ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ನೋಕರರ ಸಂಖ್ಯೆ
ಇವರ ಮನವಿ ದಿನಾಂಕ: 27.11.2019.

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ:

ಮೇಲೆ ಒದಲಾದ ಕ್ರಮ ಸಂಖ್ಯೆ (01)ರ ಅಧಿಸೂಚನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳ ನಾಲ್ಕನೇ ಶನಿವಾರದಂದು ಸರ್ಕಾರ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ರಜೆಯಿಂದು ಘೋಷಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ನೋಕರಿಗಿಂತ ವಾರ್ಷಿಕ 15 ದಿನಗಳ ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ರಜೆಯನ್ನು 10 ದಿನಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಹಾಗೂ ಅರೋಗ್ಯ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳು ಎರಡನೇ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೇ ಶನಿವಾರದ ರಜೆ ಸೌಲಭ್ಯದಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ವ್ಯಂದದ ನೋಕರಿಗೆ ಈ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಾಲೆಂಡರ್ ವರ್ಷಕ್ಕೆ, 15 ದಿವಸಗಳ ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ರಜೆ ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವಂತೆ ಮೇಲೆ ಒದಲಾದ ಕ್ರಮ ಸಂಖ್ಯೆ (02)ರ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ನೋಕರರ ಸಂಖ್ಯೆದವರು ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ, ಪೂಲೀಸ್, ಅರೋಗ್ಯ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೆಲವೊಂದು ವ್ಯಂದದ ನೋಕರಿಗೆ ತಿಂಗಳ ಎರಡನೇ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೇ ಶನಿವಾರದ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ರಜೆಯು ಅನ್ಯವಾಗಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ಆದೇಶಿಸಿದೆ.

ಸರ್ಕಾರದ ಆದೇಶ ಸಂಖ್ಯೆ: ಸಿಆಸುಇ 59 ಹೆಚ್‌ಹೆಚ್‌ಎಲ್ 2019,

ಚೆಂಗಳೂರು, ದಿನಾಂಕ: 12.03.2020

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ನೋಕರಿಗೆ ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ರಜೆಯನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಅಧಿಸೂಚನೆ ಸಂಖ್ಯೆ: ಸಿಆಸುಇ 02 ಹೆಚ್‌ಹೆಚ್‌ಎಲ್ 2019, ದಿನಾಂಕ: 12.06.2019ನ್ನು ಭಾಗಶಃ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ, ನಾಲ್ಕನೇ ಶನಿವಾರದ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ರಜೆಯು ಅನ್ಯವಾಗಿರುವ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ನೋಕರಿಗೆ ಮಾತ್ರ 2020ನೇ ಕ್ಷಾಲೆಂಡರ್ ವರ್ಷದಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ವಾರ್ಷಿಕ 15 ದಿನಗಳ ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ರಜೆಯನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ.

ನಾಲ್ಕನೇ ಶನಿವಾರದ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ರಜೆ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ ನೋಕರರು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೇ ಶನಿವಾರದಂದೂ ಸಹ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ನೋಕರಿಗೆ ಈ ಆದೇಶವು ಅನ್ಯವಾಗಿವುದಿಲ್ಲ.

ಸಚಿವ ಸಂಪೂರ್ಣವು ಪ್ರಕರಣ ಸಂಖ್ಯೆ ಸಿ:71/2020ರಲ್ಲಿ ನೀಡಿರುವ ನಿರ್ಣಯದನ್ಯಯ ಈ ಆದೇಶವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯವಾಲರ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರ
ಮತ್ತು ಅವರ ಹಸರಿನಲ್ಲಿ

(ಮೌಹಮ್ಮದ್ ನಾಯೀ ಮ್ಹ ಮೌಲೀನ)
ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರ್ಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ-1
ನ್ನಿಸಿಆಸುಇ(ರಾಜ್ಯ ಶಿಷ್ಯಾಚಾರ)

